

veel succes. De theatrale traditie en de virtuoze techniek zijn bewonderenswaardig, maar meer is het ook niet. Op hetzelfde festival leverde de Zuidafrikaanse Handspring Puppet Company met *Woyzeck* veel mooier theater, naar vorm én inhoud. Die voorstelling werd enorm lovend onthaald, té lovend eigenlijk. Wie het beeldend theater wat bekijkt, wie regelmatig het poppenfestival in Neerpelt volgde, weet dat er wel meer (internationale) produkties van dat niveau, en vaak ook sterker, gemaakt worden. In Vlaanderen is de publieke belangstelling voor beeldend theater nog klein: poppentheater wordt nog altijd als alleen voor kinderen beschouwd.

Er wordt hier, in tegenstelling tot in de Nederlandse theaters, té weinig voor volwassenen gespeeld. Figurentheater is hier te zeer alleen voor kinderen. Dat levert weliswaar heel mooie produkties op zoals het poëtisch visuele *Leonce en Lena* door het Théâtre du Chemin Creux, in een Vlaamse bezetting en in organisatie van Jeux Interdits, en het onlangs uitgebrachte frisse *Kwoak kwoak* van Marc Maillard bij het KJT. Maar voor volwassenen is er niet veel, en als er dan iets van eigen

bodem gebracht wordt, dan is het om te huilen. Het gesubsidieerde Mechels Stads Poppentheater kondigde met veel trompetgeschal Carmina Burana aan: qua figurentheater was het een regelrechte ramp, een voorstelling die bol stond van stereotiepe wapperende gewaden, spastische manipulatie, oubollige bewegingen (choreografie durfde men dat te noemen), mislukte mime, platte symboliek. Alsof het theater sinds de jaren vijftig geen enkele evolutie heeft gekend! Maar ja, de mensen vinden het 'schoon', nietwaar, er komen extra-voorstellingen en ook de muziek(!)pers vond het wel mooi. In die zin kan ik het alleen maar eens zijn met de oproep van figurentheatermaker Joris Jozef (Ultima Thule) in het laatste nummer van Figurentheaterkrant (nov/det. 94, uitgave van het Vlaams Verbond voor Poppenspel): 'Het is tijd voor een beeldensstorm in de hele Vlaamse "poppenwereld", tijd om de hele "slaggeworden" figuren op een hoop te gooien en te zoeken naar figuren, objecten en poppen die opnieuw "echt" zijn en niet omgeven door flauwekulsymboliek waarmee veel poppentheaters nu nog liefdevol hun creaties willen omringen.' Er zijn mensen in die

richting bezig. Het Alibicollectief komt met een nieuwe produktie, het Maquette-theater beweegt... Er is hoop. Een hoop die echter weer een deuk krijgt door het feit dat het Internationaal Poppenfestival van Dommelhof-Neerpelt op de helling staat. Er zijn een aantal beleidsvoorstellen ingediend voor de volgende editie (en die zou in november moeten plaatsvinden), maar de provinciale overheid heeft nog altijd niet positief of negatief gereageerd.

Intussen zullen we beeldend theater voor volwassenen uit Nederland, Frankrijk of elders moeten halen.

Tuur Devens

Hanny Alkema e.a., Bewogen beelden: beeldend theater, poppentheater, objecttheater sinds 1945. Een uitgave van het Theater Instituut Nederland, Amsterdam 1994

Hanny Alkema, Hinderik, of de schoonheid van roest en plexiglas. Theater Instituut Nederland, Amsterdam 1994.

binnenkort te huur

**repetitieruimte
voor dans & toneel**

te schaarbeek
120 vierkante meter, daglicht,
verwarming, sanitair, douches
vanaf 2.000,- fr. per dagdeel

*meer inlichtingen? reservatie?
stuur deze invulstrook terug naar*

fax nr. 02-245.67.86

uw naam:

tel. tijdens kantooruren:

tel. buiten kantooruren:

wij nemen contact met u op

een zin verzinnen

Het schrikbarende onderscheid tussen de dierenboom en de plantenpoot is de diepte. Graniet dat buitenzijds ontkwetsbaar is, trilt binnenin van puur geweld. Enerzijds de schone schijn, anderzijds de leugen. Omdat geloven waarheid is, zal leven altijd waanzin zijn.

Een mensenhart moet twee maal slaan om te gedijen. In den beginne was het zwart, en het is er ook gebleven.

DRUKKERIJ SINTJORIS
BEUKENLAAN 21, 9051 ST.-DENIJS-WESTREM
TEL.: 09/222.11.27 - FAX: 09/222.75.55